

Kati Juurikka

JUURET

Kuvataiteilijan koulutusohjelma

2015

JUURET

Juurikka, Kati

Satakunnan ammattikorkeakoulu

Kuvataiteilijan koulutusohjelma

toukokuu 2015

Ohjaaja: Hautala, Päivi-Maria; Velhonoja, Matti

Sivumäärä: 17

Asiasanat: veistotaide, betoniveistos, Akseli Gallen-Kalela

Tämä kirjallinen opinnäytetyöni kuvaa prosessia, jonka lopputulos on julkinen veistos Juuret. Veistos on osa Jaatsin Veistospuistoa. Puiston avajaisia vietetään 17.5.2015 Sastamalan Jaatsilla. Jaatsi on Suomen kansallisteiteilija Akseli Gallen-Kallelan lapsuudenkoti. Kuluvana vuonna 2015 tulee täyteen 150 vuotta kansallistaiteilijamme syntymästä. Prosessikuvaus sisältää omakohtaisen pyrkimyksen ja halun juurtua Kokemäenjoen rannoille Sastamalaan.

ROOTS

Juurikka, Kati

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in fine arts

May 2015

Supervisor: Hautala, Päivi-Maria; Velhonoja, Matti

Number of pages: 17

Keywords: sculpture, concrete sculpture, Akseli Gallen-Kallela

This BA thesis is a discription of a process which leads to a conclusion of the public sculpture, Roots. Sculpture is a part of a Sculpture Park of Jaatsi. Exhibition of The Sculpture Park takes place in 17. of May in 2015 at Jaatsi of Sastamala. Jaatsi is childhood place of the national artist of Finland, Akseli Gallen-Kallela. In this year 2015 we celebrate the 150th anniversary of our national artist. The description of the process includes the personal will to be rooted at the shores of The River Kokemäenjoki, Sastamala.

SISÄLLYS.

1 MIKSI JUURI JUURET -TEOS?	5
2 JUURET -TEOS PROSESSINA	7
2.1 Julkinen teos osana AGK150 -juhlavuotta	7
2.2 Työskentely	8
2.3 Vammalan Betoni ja Tuomas Toriseva mahdollistajina	14
2.4 Juurikka oppijana	15
3 KIITOLLISENA	15
3.1 Juuret -teos muutamana huomiona	15
3.2 Kiitokset!	16

1 MIKSI JUURI JUURET -TEOS?

Opinnäytetyöni Kankaanpään Taidekoulussa on julkinen betoniveistos Juuret(2015) Jaatsin Veistospuistossa, Sastamalassa. Jaatsi on Akseli Gallen-Kallelan lapsuudenkoti ja tänä vuonna tulee kuluneeksi 150 vuotta Akseli Gallen-Kallelan syntymästä. Opinnäytetyöni on osa tämän juhlavuoden tapahtumia.

Opinnäytetyöni tärkein lähtökohta on pysähtyä. Koko tähänastisen elämäni olen ollut matkalla, aina käymässä jossakin. Sukujuureni yltyvät Venäjälle, Karjalaan, Pohjois-Suomeen ja Satakuntaan. Nyt asun Pirkanmaalla, Sastamalan Hiidenmäessä. Kotini on Akseli Gallen-Kallelan lapsuudenkodilta kuusi kilometriä alajuoksulle päin. Tulin 1990-luvun loppupuolella piipahtamaan tänne vuodeksi, mutta aikaa on jo vierähtänyt, ja paljon on vettä Kokemäenjoessa virrannut, noista päivistä. Täällä Sastamalassa olen saanut elämäni pysyvimmän ja tärkeimmän sisällön, kolme tytärtä ja, koska tämä seutu on heidän synnyinseutuaan ja meidän sosiaalinen verkkomme on laskettu tänne, olen päättänyt juurruttaa itseni tänne. Tämä vesi, nämä mäet, kivet, kalliot, katajat, hongat, kuuset ja koivut, tänne minä kuulun, nyt.

Toisena opinnäytetyön lähtökohtana on oppiminen, koskien löytämäni uutta mielenkiintoista ja monipuolista materiaalia betonia. Opin myös lisää tästä yhteiskunnasta, rahoituksesta, työllisyydestä ja osallistumisesta. Elinikäinen oppiminen on vahva osa tapaan olla tässä maailmassa. Jatkuva keskeneräisyys on voimavara ja eteenpäin viejä.

Betoni edustaa pysyvyyttä ja lujuutta. Betonia saavuttaa 2/3 lujuudestaan jo viikossa, mutta lopullisen lujuutensa joidenkin arvioiden mukaan vasta kahden sadan vuoden kuluessa. Ajanjakson pituus edustaa juurtumiseni vaatimusta aiempien ja tulevien sukupolvien mukanaololle. Olen olemassa vähempänä, vain osana minusta, mikäli esi-äitini ennen minua ja tyttäreni minun jälkeeni, eivät ole vahvasti mukana olemassaolossani ja elämässäni.

Marraskuussa 2013 vaihdoin sukunimeni. Nimenvaihdos oli konkreettinen ja julkinen asia tekojen sarjassa tapahtumaketjussa, joka vapautti minut 15 vuotta kestäneestä prosessista elämässäni. Nämä vuodet, jotka olivat toki kasvattavia, mutta saivat minut lopulta lopettamaan hengittämisen henkisesti, vain yläkeuhkoni kierrättivät enää ilmaa. Toimin enää vain eloonjäämisvietin varassa suorittaen pakolliset arjen työt, jotta säilyisin hengissä lapsiani varten. Taide on henkistä hengittämistä. Se oli poissa elämästäni. Suoritin luovia prosesseja yhteisöteatteri Romulan Taiteellisessa teatterissa, johon kuulun, mutta ilo ja halu puuttuivat. Suoritin, suoritin, suoritin. Sielläkin. Juurikka-nimeni sain isoisoäidiltäni Hilda Katariinalta, jonka kanssa kuljen edelleen tätä matkaani. Juurikka on myös murrenana, joka tarkoittaa juurikasta. ”*Beta vulgaris, savikkakasvien heimoon kuuluva kasvi, jonka useat muunnokset ovat tärkeitä viljelyskasveja.*” (Nykysyömen sanakirja. 1996, 74).

Opiskelen Kankaanpään taidekoulussa nyt neljättä ja viimeistä opiskeluvuottani. Kuljen kouluun Kokemäenjoen varrelta, joka päivä 156 kilometriä. Kotini sijaitsee vanhan rautakautisen hautausmaan kainalossa, Hiidenmäessä, nykyisen Sastamalan kaupungin alueella. Kaupungin ja pitäjän nimi ja rajat ovat aikojen saatossa vaihdelleet Tyrvästä Vammalan kautta Sastamalaksi, mutta joki ja ihmiset sekä elämänasenne ovat alueella säilyneet.

Apurahahakemuksemme ote, ”*Jaatsi koetaan Sastamalassa uinuvana paikkana, eikä sen kulttuurihistoriallista taustaa yleisesti tunneta. Ympäristötaidetta Jaatsille -projekti haluaa kertoa ja ylistää kuvataiteen vahvaa perinnettä, kirjapääkaupungiksi julistautuvan Sastamalan kulttuuriyhteisössä. Jaatsin puistoon tulevat ympäristötaideteokset avaavat paikan historiaa ja madaltavat kynnyistä astua Jaatsin kulttuuri- ja näyttelytilojen ovista sisään. Sivistävän luonteensa vuoksi puisto sopii erityisen hyvin myös koululaisryhmille.*”, kertoo opinnäytetöidemme lähtökohtana olevan myös yhteisön osaksituleminen ja sen osana oleminen. Olen aina pitänyt itseäni kävijänä, en asujana Sastamalassa, mutta tämän työn kautta kasvatan omia juuriani sastamalalaiseen maaperään ja yhteisöön.

2 JUURET -TEOS PROSESSINA

2.1 Julkinen teos osana AGK150 -juhlavuotta

Axel Gallén, joka myöhemmin suomennutti nimensä Akseli Gallen-Kallelaksi vietti lapsuutensa ja nuoruutensa vuodet(1867-1884) Tyrvällä Kokemäenjoen rannalla, Jaatsin tilalla, perheensä kanssa. Taiteilijan isä, Peter Wilhelm Gallén, oli työteliäs ja luova mies omalla tavallaan. Hän oli perustamassa Tyrvään ensimmäistä kirjastoa ja käynnisti tilallaan meijeritoiminnan ja toimi kruunun nimismiehenä. Axelin äiti oli luova ja viljeli suurta jalopuiden täyttämää puutarhaa Jaatsilla. Äiti kannusti poikaansa taiteen pariin. Elämä Tyrvällä oli virikkeellistä. Luonto ja vesi olivat lähellä, eläimet ja maalaiselämä arkipäivää. Tuona aikana hän kiinnostui suomalaisuudesta ja suomalaisen kansan elämäntavasta ollen erittäin kiinnostunut kädentaidoista ja Tyrvään aikana hän aloitti kuvataiteellisen tuotantonsa ja mm. maalaukset Selin istuva tyttö, Mädännyt kuha ja Poika ja varis, joka avasi ovat taidekouluun Pariisissa, ovat maalattu tuona ajanjaksona. Kuluvana vuonna on Akseli Gallen-Kallelan 150-vuotisjuhlavuosi. Sastamalan Vammalassa sijaitsee kansallistaiteilijan lapsuudenkoti, Jaatsi. Vuonna 2015 tulee kuluneeksi 150 vuotta kansallistaiteilijamme, Akseli Gallen-Kallelan syntymästä ja samalle vuodelle Sastamalan kaupunki julkisti ensimmäistä kertaa kaupungin historiassa hakuun kokonaisuudessaan 5000 euron Taiteen ja kulttuurin apurahan, jota oikeutettuja olivat hakemaan ammattitaiteilijat tai edistyneet harrastajat tai opiskelijat.

Näiden tapahtumien ajoittuminen opinnäytetyön tekemisen kanssa sopivaan ajankohtaan antoivat innoituksen apurahahakemukselle, jonka teimme yhdessä Heidi Piipon kanssa. Heidi opiskelee myös Kankaanpään Taidekoulussa ja meitä yhdistävä tekijä on yhteisten koulumatkojen lisäksi yhteinen asuinpaikkamme, josta emme kuitenkaan kumpikaan ole lähtöisin. Kuvataide ja itsensä asuinsijoille juurruttaminen olivat tekijöitä, joiden merkitys antoi kuin itsestään minulle henkilökohtaisen oikeutuksen veistokselle. Haimme koko apurahasummaa, 5000 euroa, Ympäristötaidetta Jaatsille -projektiin, joka käsitti hakuvaiheessa 4-7 teosta Jaatsin entisen ratsutilan, nykyisin kulttuuritalona palvelevan rakennuksen, puistoon.

Saimme yhteensä 1500 euroa rahoitusta, iloisina siitä, että olimme ainoat opiskelijat, jotka Sastamalan kaupunki huomioi myöntäessään apurahaa.

Ympäristötaidetta Jaatsille -projekti koostuu neljästä teoksesta. Saatuamme alkusysäyksen projektille, haimme sille lisärahoitusta Taiteen edistämiskeskukselta, mutta hakuumme ei vastattu myönteisesti. Rahoituskuvioiden ratkeamisen myötä, päädyimme yhdessä rajaamaan tekemisen seuraaviin teoksiin:

1. Signeeraus(työnimi). Kolmiulotteinen betoniveistos (n.100x700m) pystytetään osittain maahan uponneena ja maasta kasvavana lähelle olemassa olevaa Gallen-Kallelan muotokuvaa (Alpo ja Nina Sailo 1960).
2. Varikset. Kahdesta (n. 56x36x20cm) pronssivaletusta variksesta koostuva teos kiinnitetään luonnonkiviin.

Työryhmä valmistaa teokset pääosin itse ja asentaa ne paikalleen toukokuuhun 2015 mennessä.

3-4. Eläviä veistoksia ja Kostotar. Jaatsin veistospuiston avajaisiin (17.5.2015) toteutetaan yhteistyössä yhteisöteatteri Romulan Taiteellisen Teatterin(Sastamalan Kiikka) kanssa Eläviä veistoksia -performatiivinen teos Gallen-Kallelan maalausten hahmoista ja "Kostotar" -nykytaideteos, joka ammentaa sisältönsä Gallen-Kallelan Kullervon kirous -maalauksen luonnoksesta.

Teokset 2. ja 4. toteutuvat suunnitelmasta poiketen. Heidn teoksen materiaaliksi valikoituikin ruostumaton teräs ja työstämistavaksi hitsaus. Kostotar-teos jäi suunnitelmista pois aikataulupaineiden vuoksi ja avajaisissa nähdään Nykytaideryhmä Kylkiäisen teos.

Avajaiset ovat kaupungin tapahtuma, mutta olemme olleet Heidn kanssa vahvasti mukana suunnittelemassa ja toteuttamassa piknikavajaisten sisältöä.

2.2 Työskentely

Keskusteltuani opinnäytetyötä ohjaavan opettajani Antti Pedrozon kanssa, päädyin rajaamaan opinnäytetyökseni työnimeä Signeeraus kantavan veistoksen. Nopeasti suunnittelun alkuvaiheessa olin ymmärtänyt, ettei betoni ulkoveistoksen

valmistusmateriaalina ollut sellainen, että Kankaanpään Taidekoulun opettajakunnasta kukaan voisi olla päävastuullinen mentorini teknisissä asioissa.

Kuvat 1-2. 1:1-mallit teoksesta syksyllä ja talvella.

Mietin veistoksen sijaintia ja päädyin etsimään paikallista ammattiapua Sastamalasta. Jo ensimmäisen yhteydenoton jälkeen löysin etsimäni, Tuomas Torisevan Vammalan Betoni Oy -nimisestä pitkänlinjan betonialan yrityksestä. Tuomas on opiskellut Tampereen teknillisessä korkeakoulussa ja valmistunut betonialan diplomi-

insinööriksi. Hänestä tulikin erinomainen apu materiaalin, teknisen toteutuksen ja teoksen valmistumisen suhteen.

Luonnoksien, keskusteluiden ja rakentamani kaksiulotteisen 1:1 -mallin avulla pääsimme Tuomaksen kanssa yhteisymmärrykseen siitä, että teos on toteutettavissa. Tuomas muunsi käsin piirretyt luonnokseni suunnitteluohjelman avulla teknisiksi rakennepiirustuksiksi, joiden avulla pääsin siirtymään fyysisen työn vaiheeseen. Teos koostuu perustuksesta, perustuksen raudoituksesta, tartuntaraudoista, styroksi- ja puumuoteista ja betonivalusta.

Ensimmäinen varsinainen pysyviä teososia koskeva työvaiheeni oli raudoituksen osien taivutus haluttuun muotoon. Vammalan Betoni Oy:n tiloissa opin käyttämään koneita, ja laitteita, joiden avulla harjateräksen muokkaaminen haluttuun muotoon alkoi sujua. Rankkaa, hauskaa ja opettavaista oli työskennellä keskellä työyhteisöä ja työympäristöä, jossa teokseni oli jatkuvasti keskustelun alaisena työntekijöiden toimesta. Kiinnostus veistosta ja sen raudoituksen haastavuutta tuntui hyvältä, koska keskustelu avasi ja avaa aina työskentelyn ohessa omaa sekä teknistä, että sisällöllistä lähestymistä teokseen.

Juuret on julkinen teos. Vaikka Sastamalan kaupungin kulttuurilautakunta päättävänä luottamusmieselimenä ja kulttuurijohtajan esittelemänä olikin myöntänyt apurahaa Jaatsin veistospuiston teoksiin, päätimme joka tapauksessa järjestää heille vielä katselmuksen, jossa työt puistoon sijoitettuina 1:1-mallien avulla, olisivat nähtävinä ja kommentoitavina. Esittelimme teoksemme kulttuurilautakunnan kokouksessa ja keskustelimme teoksista lautakunnan jäsenten kanssa. Tämän lisäksi Sastamalan kaupungin teknisen puolen edustaja kävi paikalla katsomassa teosten sijaintiin liittyviä käytännön ratkaisuja.

Oman teokseni osalta varmistin vielä eri tahoilta, ettei kaivuutöiden alueella kulje johtoja, kaapeleita tai putkistoja. Itse kaivuutyön perustusta varten tuli ennen pääsiäistä suorittamaan Ville Prihti. Maaperä osoittautui kaivuutöiden yhteydessä erinomaiseksi hiesumaaksi ajatellen teoksen pystytystä. Tuomas Toriseva kävi tarkastamassa kuopan ja eristykset ennen perustuksen valua. Kaivetun kuopan pohja

tasoitettiin, tampattiin hiekalla ja eristettiin styroksilla, jotta roudan vaikutukset teokseen voitaisiin minimoida.

Tämän jälkeen rakensin perustukselle muotin ja ryhdyin raudoittamaan. Raudoituksen periaate on antaa betonirakenteelle vetolujuutta. Rakenteissa betoni ottaa vastaan puristusrasitetta ja raudoitus vetorasitetta. Näin ne yhdessä yltyvät äärimmäisen kestäviin ja pitkäikäisiin rakenteisiin. Kyseisen perustuksen(6000x800x300mm) raudoitukseen käytin harjaterästä(120 ja 80 mm) noin 10 metriä, joka olikin oivallista oppimisen aikaa kohti itse veistoksen vaativampaa raudoitusta. Perustuksen raudoitus ja tartuntojen asettaminen ja kiinnittäminen olivat mielekästä, mutta varsinkin tartuntojen(8 ja 25mm) asettamisen kohdalta tarkkaa työtä. Kun muottikehät oli kasattu ja kaikki asetettu tarkalleen oikealle paikalleen ja ankkuroitu ympäröiviin kuopan seinämiin, oli ilo kutsua pumppuauto paikalle ja katsoa ja jännittää, kun kura juoksee muottiin. Muotti piti hyvin muotonsa ja paikkansa. Tasoitin perustuksen pinnan ja jäin odottelemaan ja suunnittelemaan veistosraudoituksen työvaiheita.

Kuva 3. Raudoitusvaihe.

Hakojen, rautojen ja tartuntojen vääntely, yhteensovittaminen oli mielekästä puuhaa. Surri- eli raudoituskoukun käyttö sujui jo hyvin ja raudoitus sinällään oli niin esteettinen ja ikään kuin paljastava sisällön suhteen, että se kuvasi hyvin myös omaa

elämäni jatkuvan paikanhaun ja alati muuttuvien olosuhteiden kanssa painimista. Jokainen uusi haka muutti osaltaan tuota syntyvää rankaa. Tuomas kävi tarkastamassa raudoituksen ja oli siihen silmin nähden tyytyväinen.

Veistoksen muottityöt keskitin raudoitusten pystytyksen jälkeen Kiikkaan, Rautasen Huoltoaseman alakertaan, josta pitkän etsinnän jälkeen löysin työskentelytilan. Heille tila oli käyttämätön, mutta minun työskentelylleni elinehto tässä prosessini vaiheessa. Muoti valmistin styroksista ja puusta. Kaiversin muodon ensin kokonaisuudessaan 450 mm vahvoin lattiastyrokseihin, jotka ovat rakenteeltaan vahvempia kuin tavallinen eristyslevy. Muotin tulee olla vahva, jotta se kestää betonin valupaineen. Muotin osia kertyi näin yhdeksän kappaletta. Tämän jälkeen kaiversin kaikille vastapalat. Kaiverrus oli vaativa työ, koska muottien tuli sopia raudoituksiin niin, että suojaetäisyys valun pintaan oli 35 mm tavallisesta harjateräksestä ja 30 mm ruostumattomasta teräksestä. Suojaetäisyys ei kuitenkaan saisi ylittää 50 mm:ä. Käytin muotit kertaalleen keskeneräisinä raudoitustyömaalla varmistuakseni niiden sopivuudesta. Lopuksi levitin muottien sisäpinnoille muottikipsiä noin 2.5 mm:n paksuudelta. Muotin osat vahasin betonille tarkoitettulla muottivahalla. Muotin kasaaminen ja vahvistaminen puuosilla olikin jo selkeämpää tekemistä.

Kuva 4. Raudoituksen tulee sopia muottiin niin, että suojaväli valun pinnasta raudoitukseen pintaan on 3,5-5mm.

Valupäivä koitti muutaman auringonsäteen pilkahtaessa pilvien välistä. Varmistimme muotin liitoksien paikat ja levitimme suojat ja otimme tarvikkeet esiin. Valu oli valmis aloitettavaksi. Kun ensimmäinen mylly pyörähti liikkeelle, alkoi myös sade, joka kestitkin tasaisena, harmaana ja tuulisena koko päivän. Valuryhmässä meitä oli kolme, jotta työ sujuisi joutuisasti. Yksi täytti myllyä, toinen siirsi betonia kottikärryillä veistosvalualueelle ja minä kaadoin ja sulloin betonia. Muodoista vaativimpia valun kannalta ovat vaakapinnat, koska niiden täytyminen kokonaisuudessaan on osittain onnesta kiinni. Sullonta tapahtui päästään pyöristetyllä puukepillä. Muotin sisätila oli noin 200-250 mm suuntaansa ja näiden sisällä nelihaarainen raudoitus hakoineen. Kun viimeinenkin myllyllinen oli sisällä, jäin mielenkiinnolla odottelemaan työn kuivumista. Muutamia tunteja myöhemmin viimeistelin valuaukkoihin paljaaksi jäävän betonin pinnan lastalla. Valu kuivui viisi päivää.

Kuva 5. Valupäivä oli fyysisesti rankin, mutta myös opettavaisin.

Muotin avaaminen oli riemastuttavaa ja pulssia kiihdyttävää tekemistä, kuten aina. Itse muotin valmistamiseen tehty työ on tarkkaa, vaativaa ja usein hidasta työtä, mutta aukaisuvaihe on primitiivisempää kokijalleen. Pala palalta tuttu, mutta ennen näkemätön työ paljastuu muotin sisältä. Lähtökohtaisesti vaikeatkin vaakapinnat

olivat pääsääntöisesti täyttyneet hyvin ja kipsin tuottaman valupinnan monipuolisuus oli tyydyttävää katseltavaa.

Kuva 6. Muotin avaaminen kesti kuusi tuntia.

Viimeistelin pinnat hiomalla vaakasaumat, täyttövalamalla vajaita muotoja, harjaamalla pinnan teräsharjalla, pesemällä ja lapioidamalla loputtomalta tuntuvan peräkärnymäärällisen hiesumaata ja multaa täyttäessäni perustusta valettaessa kaivettua kuoppaa.

2.3 Vammalan Betoni ja Tuomas Toriseva mahdollistajina

Vammalan Betoni Oy on teollisuuden edustaja, joka valmistaa ja toimittaa betonielementtejä ja valmisbetonia yksityisille sekä julkisille tahoille. Minun näkökulmastani opinnäytetyöni on suuri, mutta heidän elementtiensä kokoluokkaa tarkasteltaessa häviävän pieni. Koko prosessin ajan, jopa huolimatta raskasta tulipalo-onnettomuutta maaliskuun lopussa tehtaan tiloissa, olivat Vammalan Betoni Oy:n työntekijät, omistajat ja eritoten Tuomas Toriseva mittavana apuna, tukena niin henkisesti kuin teknisestikin. Ilman Vammalan Betonin ja Tuomas Torisevan halua tukea opinnäytetyötäni ja olla osallisena prosessia, ei opinnäytetyöni olisi ollut tämä teos. Se ei olisi ollut mahdollinen.

On hienoa olla mukana tekemässä jotakin, joka on irrallaan pakollisesta kaupunkistrukturista, mutta sitoutuu samoihin materiaaleihin muokaten niistä jotakin merkityksellistä.

2.4 Juurikka oppijana

Opin tekemällä. Keskustelemalla, keittämällä puuroa, sekoittamalla betonia, kuljettamalla lapsia harrastuksiin, sullomalla, piirtämällä, lapioimalla, soittamalla rautakauppaan, muuntamalla pigmentin suhteen painomitoista tilavuusmitoiksi, maksamalla laskuja, kaivertamalla, kaatamalla kottikärryt, katsomalla Kummisetää, laskemalla uudestaan, katsomalla toisesta suunnasta, keskustelemalla, pelaamalla pesäpalloa, surraamalla, kertaamalla kertolaskukokeisiin, tekemällä tarjouspyyntöihin vastineita, toimiessa rahastohoitajana, esiintymällä sosiaalialan työntekijöille, lukemalla Tiina -kirjaa, järjestämällä yhteisölle asukasiltoja, kirjoittamalla pöytäkirjoja, osumalla väärään aikaan paikalle, sahaamalla, lataamalla akkuja itseeni ja akkuporakoneeseen, juhlimalla, vaihtamalla sulakkeita, juoksemalla, teroittamalla talttoja, rouhimalla styroksia, keskustelemalla, kopistelemalla muotteja, nukkumalla, pysähtymällä rakennustyömaan kohdalle, eksymällä, käymällä lääkärissä, myöhästymällä, ajamalla ylinopeutta, polttamalla hanskani, hukkaamalla muotin kappaleen, avaamalla väärän oven, unohtamalla PIN-koodin, kuulustelemalla fysiikan koealueen, tuijottamalla kuoppaa, naulaamalla, istumalla kyläparlamentissa ja rakastamalla ihmisiä lähelläni.

3 KIITOLLISENA

3.1 Juuret -teos muutamana huomioina

On vaikeaa löytää sanoja kuvailemaan kiitollisuutta ja yhteisöllisyyden tunnetta, jonka prosessin läpikäyminen on tarjonnut minulle kuvataiteilijana ja kuvanveistäjänä. Tietoisesti valittujen ja sattumanvaraisten tapahtumien

yhteenhitsautuminen raskaan työprosessin vierellä on ollut sanoinkuvailematon kokemus.

Betonitehtaan tulipalo, byrokratian haasteet, julkisen ja yksityisen puolen yhteennivoutuminen, materiaalilliset yllätykset, perheen arjen ja loputtomien työtuntien kudelma, itkut ja naurut ovat opettaneet ja antaneet jälleen kerran uskoa siihen, että tekeminen on tarpeellista.

3.2 Kiitokset!

Sastamalan kaupungin kulttuuripalvelut oli se osanen, joka ensimmäisenä liikautti ratasta, jonka pyörimisen tuloksena ja rattaiden rouhiessa Juuret -veistos syntyi. Kiitokset siitä Sastamalan kaupungille!

Materiaalien, työkalujen lainaamisen, kuljetusjärjestelyjen ja työtilojen saamisen ja mahdollistamisen onnistumisesta haluan kiittää seuraavia tahoja: Vammalan Betoni Oy, Vammalan Romu Oy, Tiina Pauli Kylväjä, Tyrvään käsi- ja taideteollinen oppilaitos(Sasky), Tmi Risto Rautanen, Kiiikka ja Vammalan Moottiripyöräilijät ry. Opetuksen ja ongelmanratkaisuun tähtäävän keskusteluavun suhteen kiitoksen ansaitsevat: Tuomas, Aila ja Hannu Toriseva, Riku ja Mika Leppäniemi, Mauri Mäkelä, Jaakko Karjula, Juha Ketola, Jukka Virtanen, Heidi Piippo, Jouni Viljanen, Andrei Kuramsin ja mittava joukko asiasta kiinnostuneita työmaan ohikulkijoita, jotka ovat tarjonneet mielipiteitään ja kysymyksiään selkiyttämään teoksen sisältöä ja teknisiä ratkaisuja minulle.

Prosessin yhdessä läpielämisestä kanssani haluan kiittää rakkaita ystäviäni Tiina, Liina ja Pauli Kylväjää, Susanna Lehosta, Jaakko Karjulaa, Markku Salmista, Katariina Ristimäkeä ja tietenkin perhettäni: Ronjaa, Friidaa Ja Tiltua.

On ollut merkityksellistä ja tärkeää kokea, tuntea ja läpikäydä nämäkin kuukaudet kanssanne!

LÄHTEET

Nykysuomen Sanakirja. 1996. Porvoo:WSOY.

TEOSIDEAAN OVAT TEKSTEINÄ VAIKUTTANEET

Gallen-Kallela-Sirén, J. 2001. Minä palaan jalanjäljilleni Akseli Gallen-Kallelan elämä ja taide. Helsinki: Otava.

Pinkola Estés, C. 2014. Naiset jotka kulkevat susien kanssa villinaisen arkkityyppi myyteissä ja kertomuksissa. Helsinki: Basam Books.